

[Bendix.]

stebehandlinger, hvor alle ordførere mere eller mindre direkte strejfede den samlede boligproblematik, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til de hovedsynspunkter, jeg fremdrog i mine bemærkninger under første behandling af de to foregående forslag på dagsordenen, og så i øvrigt sige, at vi ikke finder forslaget velbegrundet endsige velmotiveret, og at jeg som andre ordførere må afvise det.

Tønnesen (CD):

I vor gruppe forstår vi overhovedet ikke, hvilke tanker forslagsstillerne har gjort sig. Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Kaj Hansen, kan simpelt hen ikke have tænkt sig om, for vi kan i hvert fald ikke forestille os, at han har noget imod de sociale boligselskaber. I de sociale boligselskaber opererer man med en omkostningsbestemt husleje: man betaler gårdmandslønninger, man betaler varmemesterlønninger, man betaler gartnerudgifter og mange andre ting, også de lovbundne udgifter, og det vil sige, at hvis man indfører huslejestop dér, skal man sige til disse mennesker, der er ansat, at deres lønninger simpelt hen skal sættes ned. Det er en følge af den måde, som disse sleskaber drives på.

Når det ærede medlem taler om opskræmte lejere i det almennyttige byggeri, må det ærede medlem bygge på noget forkert. Der er simpelt hen tale om en mild form for overdrivelse. Jeg personlig bor i et almennyttigt byggeri, og de mennesker, jeg har tilknytning til i dette byggeri, hvor jeg også er medlem af en lejerforenings bestyrelse, føler sig i hvert fald ikke særlig opskræmte, for de har simpelt hen troen på, at dette folketing nok skal bevare det sociale gode, man har bygget op igennem de sociale boligselskaber, som findes overalt i dette land.

Dette forslag burde ikke have været stillet. Det tjener alene til at spilde folketingets tid, og vi må afvise det.

Henning Philipsen (SF):

Ligesom hr. Dahlgaard forstår jeg da også særdeles godt, at det kommunistiske parti har forsøgt at holde regeringen fast på dens

egne udtalelser, og det synes jeg ikke de skal høste utak for.

Men må jeg sige om forslaget om stop for alle husleje-forhøjelser, at det efter min opfattelse er dårligt begrundet. Hvis man gjorde det rigtige, stillede man i stedet et forslag til folketingsbeslutning, som var i overensstemmelse med S-SF-forliget. Det, man nu gør, er, at man simpelt hen med dette forslag giver regeringen et alibi for ikke at foretage sig noget som helst overhovedet. Og det er sagt med al den venlighed, jeg overhovedet kan lægge i det. Det havde været mere rigtigt, hvis man havde gjort det andet.

Må jeg så sige vedrørende forbuddet mod opsigelse af lejere, at man skal lige erindre sig, at der er stort set forbud mod opsigelse af lejere i dette land. Dem, man yderligere ville komme i karambolage med, var f. eks. ejere af tofamilieshuse, og ikke ret mange kan vel med sandheden i behold beskyldes de mennesker, der bor i et tofamilieshus eller ejer et tofamilieshus, for at være spekulanter. Derfor synes jeg nok, at man skal se på det på den måde, at man kunne komme til at skade mennesker, man vitterlig ikke ønskede at skade, nemlig først og fremmest de mennesker, som bor i tofamilieshusene.

Endelig et par bemærkninger om ejerlejligheder. Jeg vil medgive det kommunistiske parti, at der kunne være en rimelig grund til, at man, om jeg så må sige, foretog en fremskrivning af den tidligere vedtagne lov, hvorefter man, så vidt jeg erindrer, kun kan udmatrikulere ejendomme i ejerlejligheder i ejendomme, som er opført efter 1. april 1964. Jeg synes, det kunne være rimeligt, om man begyndte at fremskrive den dato, eksempelvis til 1968. Men jeg vil godt føje til yderligere, at hvis man vil acceptere — og det synes jeg det kommunistiske parti skylder os et svar på — at der i dette land bygges parcelhuse — og det gør jeg f. eks. — så skylder det kommunistiske parti os også et svar på, hvorfor man så i givet fald ikke vil acceptere, at der bygges parcelhuse oven på hinanden, for det er i realiteten det, der er tale om, i og med at man udmatrikulerer ejendomme i nybyggeri i ejerlejligheder. Det er i overensstemmelse hermed, at vi, jeg tror, det er snart to år siden, vedtog den lov, som siger, at man kun kan indrette